

Patienten ikke maa have Forbindelse med Omverdenen paa anden Maade, end Kommissionen tillader, og hvor Patienten er forpligtet til at blive, indtil Kommissionen mener, at denne uden Fare for Smittens Udbredelse kan flyttes eller udskrives, eventuelt med Paabud efter § 16.

Denne Bestemmelse kan ogsaa anvendes til Iagttagelse af tvivlsomme Tilfælde.

Ved Flytning bør det paases, at denne sker paa den for Patienten omhyggeligste Maade, som er forenelig med Hensynet til at forebygge Smitte.

§ 15.

Dersom Flytning af Patienten ikke kan ske eller ikke sker, fordi denne isoleres fuldstændig i sin Bolig, paahviler det Kommissionen at paase, at det fornødne i Henseende til Patientens Isolation og Forebyggelse af Smittens Udbredelse iagttages, og i den Hensigt kan det af Kommissionen paabydes, at Indgangen til den paagældende Beboelseslejlighed eller det paagældende Hus forsynes med Paaskrift „Smitsom Sygdom“, eller at Adgangen til samme forhenes enhver, i fornødent Fald ved Afspærring. Kommissionen kan, hvor den finder Anledning dertil, selv overtage Gennemførelsen af de fornødne Foranstaltninger. Saavel Patienten som alle vedkommende er forpligtede til at efterkomme de Paabud, der i saa Henseende gives af den behandlende Læge eller af Kommissionen. Patienten maa i saa Fald ikke flyttes til et andet Hus uden skriftligt Samtykke fra Epidemilægen.

Uformuende Forældres Børn skal saa vidt muligt, hvis Forældrene ønsker det, saa længe Sygdommen eller Smittefaren varer i deres Hjem, anbringes i Pleje efter de derom gældende Lovbestemmelser paa offentlig Bekostning, uden at de dermed forbundne Omkostninger betragtes som Fattighjælp for Forældrene.

§ 16.

Det paahviler saavel den, der er eller antages at være angreben af den paagældende Sygdom, som enhver, der maa befrygtes at være smitteførende, og hvem det derfor af den behandlende Læge eller af Kommissionen paabydes at underkaste sig Rensnings- eller Desinfektionsforanstaltninger for Person eller Genstande, samt at iagttage andre Forsigtighedsforanstaltninger, nøje at efterkomme de saaledes givne Paabud.

Det kan af Epidemikommissionen paalægges Personer, hvis Gerning medfører Fare for Smittens Udbredelse, naar Sygdommen optræder i deres Husstand, eller naar de af andre Grunde vides at være eller maa antages at være smitteførende, ikke at fortsætte deres Gerning, før de ved behørig Lægeattest godtgør, at de ikke kan antages at udbrede Smitte. Attesterne kan forlanges udfærdigede af Epidemilægen. Efterkommes Paalægget ikke, kan den paagældende i fornødent Fald foranlediges indlagt til Observation i et dertil egnet Lokale.

Den, hvem Paabud gives i Medfør af denne Paragraf, er berettiget til Erstatning for det derved foraarsagede Tab.

Saafremt en Person, der vides at være smitteførende, flytter til en anden Lægekreds, gives der saa vidt muligt vedkommende Kredslæge Underretning derom.

Hvor Epidemikommissionen finder det nødvendigt, kan den paabyde Personer i det Omraade, hvor en Sygdom er under offentlig Behandling, eller i Dele af dette at lade sig genindpode med Kokopper. Om Indpodning med Kokopper gælder i øvrigt de særlige herom i Lovgivningen indeholdte Bestemmelser.